

[Landbrugsministeren.]

sen falder på landbruget, som også betaler den store del af amtsskatterne. Sygehus-tilskuddene er forhøjet, hvilket betyder en lettelse både for byerne og for amterne. Den nye vejlov med dens højere refusioner aflaster alle kommuner og muliggør derved en lettelse for landbruget både med hensyn til amtsskat og kommuneskat.

Indmalingspligten for rug og hvede har utvivlsomt betydet en vis stabilisering af brødkornspriserne og følges nu op af forslag om en brødkornsordning med faste priser og ret til aflevering til disse priser. For de landmænd, der af likviditetsmæssige grunde er tvunget til at sælge deres brødkorn lige efter høst, vil denne ordning være en meget værdifuld hjælp.

Foderkornsordningens betydning afhænger af prisudviklingen. Som priserne er i dag udefra, må der nærmest siges at være tale om en stabilisering.

For landbruget som helhed kan foranstaltningerne ikke siges at betyde øgede indtjeningsmuligheder; men det kan ikke afvises, at de på længere sigt kan medvirke til at opretholde den produktionsfordeling, hvorefter som nu den stærkt forædlede produktion fortrinsvis foregår på de mindre og mellemstore brug, mens de store gårde fortsat fortrinsvis tager sig af kornavl.

Det er rimeligt i denne forbindelse at nævne de økonomiske foranstaltninger, der gennemførtes umiddelbart efter regeringens tiltræden. Sammen med udviklingen i øvrigt har de været med til at stabilisere prisniveauet, og de har deres andel i det rentefald, som har fundet sted, og som hele erhvervslivet og ikke mindst landbruget har gavn af.

Det er også værd at minde om de nye afskrivningsregler og mulighederne for skattefri henlæggelser til investeringsfonds. Det er et særdeles godt tilbud, der her er givet erhvervslivet, og jeg er sikker på, at landbruget nok skal vide at udnytte disse muligheder.

Jeg ønsker ikke at underkende den betydning, som indre foranstaltninger kan have, men når det gælder landbrugets forhold, må vi hele tiden have for øje, at det drejer sig om et erhverv, hvor den største del af produktionen anvendes til eksport. Heri adskiller dansk landbrug sig fra mange andre landes landbrug; det er en naturlig hindring for, at vi direkte kan sammenligne forholdene, og vi kan i hvert fald ikke få de samme resultater frem ved brug af de samme midler.

Dansk landbrug vil altid være afhængigt af eksportmulighederne. Hvis disse muligheder afgørende svigter, kan det ikke lade sig gøre ved indre foranstaltninger at skabe konstant gode tider i landbruget. Det er derfor for landbruget — som for landet — så vigtigt, at vi sætter stærkest muligt ind for at fremme eksporten.

Det glæder mig, at landbruget selv er klar herover og agter yderligere at anstrenge sig i arbejdet for nye afsætningsfremstød udadtil, og det er glædeligt og naturligt, at industri og handel ser det som noget væsentligt at medvirke hertil.

Det er begrænset, hvad Danmarks 4½ million mennesker kan spise af landbrugsvarer, selv om de fleste gør, hvad de kan. Men det er næsten ubegrænset, hvad verden omkring Danmark kan aftage, hvis vi blot kan få lov til at sælge den kvalitetsproduktion, vi er i stand til at præstere. Nye handels- og afsætningsformer må her supplere de gode gamle, og med de fremsatte lovforslag skulle der være mulighed for at kalde på medarbejderskab fra alle kræfter, der kan formidle afsætningen af dansk landbrugs varer.

Jeg tillægger disse foranstaltninger overordentlig stor betydning. Rigtigt udført vil de give muligheder for et stortilet eksportfremstød, der vil kunne gavne dansk landbrug og dermed alle borgere i landet.

Med disse ord skal jeg anbefale de nu fremsatte lovforslag til hurtig og velvillig behandling her i tinget.